

именуемъ Ахмедъ-бей, който защищавалъ българиѣ и неприпускалъ нито черкези, нито башибозуци да приближатъ до града и да свирѣпствоватъ.

На 15-й Юний, когато преминахъ руситѣ на Свишовъ, Ахмедъ-бей събралъ гражданитѣ и казалъ: „Руситѣ сж добри хора и никакво зло нѣма да видите отъ тѣхъ, нѣ пазете се отъ черкези и башибозуци, защото азъ отивамъ и нѣма вечь кой да ви пази“. Тѣзи думи, той съ плачь изговорилъ, опростилъ се съ гражданитѣ и заминалъ.

Българитѣ веднага се вѣоржжили съ своитѣ прости пушки, взели мѣрки да се пазятъ, нѣ и черкезитѣ почнали да ги обикалятъ. Единъ день сполучили да се вмжкнатъ въ града, почнали да обиратъ чаршията, българитѣ взели да стрѣлятъ и въ този случай доста заслужила пушката шаспо на Георги Икономовъ, ¹⁾ която се пазила въ Димитра Крушката. Сжщо еднопомаче, което се заложило задъ натъркалянитѣ на улицата нѣколко праздни бѣчви, съ дългата си пушка сполучило да убие деветъ души черкези, които другаритѣ имъ натоварили на конетѣ и съ подпирание отъ двѣтѣ страни закарали съ себе. Слѣдъ това, тѣ се опитвали още два три пхти да влежатъ въ града нѣ не сполучили.

На 23-й Юний пристигнали въ града Стародубовскитѣ драгуни отъ отряда на Н. И. В. Цесаревича и при моста на р. Янтра се срещнали съ черкези които обикаляли за да нападнатъ града. Въ сражението били ранени майоръ Сискевичъ и единъ казакъ а двама убити. Отъ черкезитѣ паднали 11 д.

Въ това врѣме въ Бѣла учителствовалъ Стеф. Димовъ, (Ст.-Загорецъ) който при испращанието драгунитѣ късно вечерьта, забелѣжилъ между тѣхъ и Раде Иванова. Сутреньта пристигнала друга войска нѣ и тя зачинала.

На 3-й Юлий императора съ цѣлата си свита пристигналъ въ Бѣла. Той всяка недѣля присѣтствовалъ на служба въ църквата.

Императора се намиралъ тукъ до 28-й Юлий.

Младия учитель Димовъ съ своитѣ правилни отговори на въпроситѣ които му се задавали, особно съ обясненията си по френцуски, привлекълъ вниманието на всички и офицеритѣ не го отдѣляли отъ себе.

¹⁾ Виж. ч. II стр. 376 и 415.